

[Madsen-Mygdal.]

med Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, der paa et tidligt Tidspunkt i Fællesskab havde krævet Tilpasning af vor offentlige Økonomi, og hen paa Sommeren aabenbarede Regeringen, at den havde et Kriseforslag færdig udarbejdet. Nu skulde man tro, at naar en Regering erkender, at der foreligger en alvorlig Krisesituation, som kræver særlige Foranstaltninger, og Regeringen har sit Forslag i saa Henseende udarbejdet, saa maatte det være denne Regerings Pligt snarest muligt at forelægge dette Forslag for Rigsdagen, uden hvis Medvirken og endelige Beslutning der ikke kan foretages noget. Men det faldt ikke Regeringen ind. Der var aldeles ikke noget, der hastede, Sommeren gik hen med Forhandlinger med Landbrugsorganisationerne, og Forslaget blev offentliggjort til Diskussion paa Møder og i Pressen, men ikke til Afgørelse i den Forsamling, hvor alene Afgørelsen kan træffes, nemlig Rigsdagen. At man endelig, aabenbart efter indre Kamp og en vis Selvovervindelse, bekvemmede sig til at kalde Rigsdagen ind en halv Snes Dage før det i Grundloven fastsatte Tidspunkt, ja, det er jo, set i Forhold til det Aar, hvor Regeringens eneste Formaal har været Udsættelse og Forhaling, saa betydningsløst, at det vist ikke er værd at tale om i denne Forbindelse.

At Regeringen ønskede at forelægge sit Forslag for Landboforeningerne og Husmandsforeningerne til Udtalelse, forinden den fremsatte det for Rigsdagen, det skal den ikke høre Bebrejdelser for; saadanne Udtalelser vil altid være af vejledende Betydning ved den saglige Behandling af Forslaget her paa Rigsdagen. Men naar disse Udtalelser — samstemmende eller modstridende, som de nu maatte blive — foreligger, saa maa Regeringen dog være klar over; at Afgørelsen ligger her hos Rigsdagen og ikke noget andet Sted.

Men at Regeringen ogsaa har ment at skulle forelægge sine Planer om Dækning af de med Forslaget forbundne Udgifter for disse Organisationer og forsøge paa at faa deres Tilslutning dertil, det forekommer mig derimod at være mere ejendommeligt. Med al Respekt for Landboforeningerne og Husmandsforeningerne saa er det dog vistnok ikke deres Opgave at udtale sig om, hvorvidt f. Eks. Militæruddgifterne midlertidigt for et Aar kan nedsættes med 10 Mill. Kr., og vedrørende Ændringen i Formuebeskatningen og Optrækningen af et enkelt Kvartals ekstra Indkomstskat saa er der, hvis Regeringen ønsker vejledende Udtalel-

ser før Forslagets Fremsættelse, dog vistnok adskillige andre Erhvervsorganisationer, der kunde være lige saa gode at henvende sig til. Saa vidt jeg kan se, har Landbrugets Organisationer da ogsaa afvist at udtale sig om de Spørgsmaal, der ikke i særlig Grad vedkommer Landbruget.

Ved Regeringens Utilbøjelighed til Handling, ved dens henholdende Politik er alt for megen Tid gaaet tabt. Desto mere gælder det da nu om, at Rigsdagen ved Behandlingen af de forskellige Forslag skridter til Handling og ikke fortæber sig i Ord. Dette er saa meget mere nødvendigt, som de sidste Ugers Begivenheder paa Valutaomraadet i flere Henseender har forøget Usikkerheden. Jeg maa sige, at det er med den største Forbavselse, jeg har læst en Udtalelse af et konservativt Medlem af dette Ting, gaaende ud paa, at Guldparitetens Afskaffelse med eet Slag har afskaffet Landbrugskrisen. Dette er saa forkert som vel muligt, hvad jeg nærmere har begrundet under den korte Behandling, vi havde af de forskellige Kriseforslag forleden Dag.

At det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen synes at mene noget lignende — der var en lille Nuance; saa vidt jeg hørte, sagde det ærede Medlem egentlig begge Dele, begyndte med at sige det samme, men kom senere med noget, der meget lignede det modsatte, men jeg hørte i hvert Fald det ærede Medlem sige, at nu kunde man vente, at Landbrugskrisen var forbi, og at det var en helt anden Krise, vi nu stod i —, ja, det er der ikke saa meget at sige til, det er efter min Opfattelse en Udtalelse, der paa det nøjagtigste giver Udtryk for det ærede Medlems Indsigt i de Forhold, han her taler om. Det ærede Medlem Hr. Ulrich derimod har i hvert Fald tidligere haft Forudsætninger for at forstaa Landbrugets Vilkaar, men disse Forudsætninger synes jo desværre ikke længere at være til Stede. Jeg beklager kun, at saadanne uovervejede og ganske urigtige Udtalelser bliver fremsat og finder Vej til Offentligheden.

Der er jo Lejlighed her ved Finanslovsforslagets Behandling til at fremsætte Udtalelser om den lange Række af Kriseforslag, der nu er henvist til Udvalgsbehandling. Jeg ønsker ikke at misbruge denne Adgang, men jeg vil dog gerne for mit Vedkommende gøre nogle ganske faa Bemærkninger, der navnlig angaar Regeringens egentlige Kriseforslag, det, der hedder Forslag til Lov om midlertidige Lempelser i Skatter og Renter for Ejere af Landbrugsjendomme. Jeg tror, det vilde være rigtigere i selve Forslagets Titel kun at anføre